

Banken blev i Stand til at fremkomme med et Regnskab, hvorved ikke alene Aktiekapitalen var i Behold, men hvorved der ogsaa fandt en Overførsel paa 72 000 Kr. Sted. Og hvis ikke disse 60 000 Kr. havde været der, saa vilde Overførselen ikke være blevet 72 000 Kr., men 12 000 Kr. Og at Bankinspektøren har godkendt dette, har jeg sikret mig ved at tale med den Fuldmægtig i Bankinspektoratet, som var til Stede i Faaborg, og som personlig har sagt til mig, at han ringede til Bankinspektøren, og at han fik Bankinspektørens Godkendelse ogsaa af dette Forhold; saa det er vist ikke værd, at det ærede Medlem gaar dybere ind paa det Spørgsmaal.

Saa mente det ærede Medlem, at hvis Politimesteren havde haft Mistanke, maatte han have handlet paa en anden Maade. Jeg gad egentlig vide, paa hvilken Maade Politimesteren skulde have handlet, Politimesteren kunde ikke paa blot og bar Mistanke give sig til at undersøge Forholdene i Faaborg Bank. Selvfølgelig ikke. Men hvad gjorde Politimesteren? Han gjorde det eneste naturlige, han havde at gøre, han henvendte sig til Bankens overordnede og tilsynsførende, nemlig Bankinspektøren, henlede hans Opmærksomhed paa dette Forhold, for at han kunde foretage en Undersøgelse af Banken. Andet og mere kunde Politimesteren under de forhaanden-værende Forhold ikke gøre. Og hvad han kunde gøre, det gjorde han, fordi han baade mundtligt og skriftligt henvendte sig til Bankinspektøren. Derefter sagde det ærede Medlem, at Undersøgelsen var i Gang, da Politimesteren henvendte sig til Bankinspektøren. Det er jo positivt urigtigt. Politimesteren henvendte sig til Bankinspektøren i Slutningen af Oktober, og han sendte derefter sin Skrivelse af 31. Oktober. Undersøgelsen blev paabegyndt den 13. November, saa den var ikke i Gang før Politimesterens Henvendelse, men Undersøgelsen blev fremskyndet paa Grund af Politimesterens Henvendelse, sat i Gang paa et tidligere Tidspunkt, end den ellers vilde være blevet. Bankinspektøren, sagde det ærede Medlem, maatte regne med, at det var hæderlige Folk, han havde med at gøre. Ja, i al Almindelighed kan man sige, at Bankinspektøren maatte regne med, at det var hæderlige Folk, han havde med at gøre, og heldigvis er selvfølgelig ogsaa det langt overvejende Tal, der har med Bankforhold som med andre Forhold at gøre, hæderlige Folk, men der er uheldigvis Undtagelser indenfor alle Samfundsklasser, og Bankinspektørens Opmærksomhed var netop

henledet paa, at man mente, at Bankdirektør Brorsen i hele sit Forhold til den Bank, han stod som Leder af, ikke optraadte som en hæderlig Mand, og naar Bankinspektørens Opmærksomhed var henledt derpaa paa den Maade som sket gennem Politimester Rafaels Advarsler, forekommer det mig ikke tilstrækkeligt for Bankinspektøren at lade sig nøje med, hvad Bankdirektøren sagde til ham om disse Forhold, saa maatte han kræve behørig Dokumentation af Forholdene, saaledes som de nu en Gang kunde dokumenteres, men det forsøgte Bankinspektøren at gøre. I denne Forbindelse kom det ærede Medlem ogsaa ind paa en Omtale af, at det var nødvendigt med en betryggende Banklov. Jeg kunde fristes til at sige til det ærede Medlem, at al Drøftelse af Banklov i Virkeligheden er hen i Vejret, alle Paragraffer er ligegyldige, hvis Ministeren ikke sikrer sig og ikke kan sikre sig, at Bankinspektøren kan udøve det Hverv, der er paalagt ham, paa forsvarlig Maade. Bankinspektørens Hverv er at være til Betyggelse for Offentligheden og ikke til Vildledelse af Offentligheden, og Bankinspektørens Arbejde med Hensyn til Undersøgelsen af Faaborg Banken blev ikke til Betyggelse for Offentligheden, den blev til Vildledelse af Offentligheden; netop det modsatte af, hvad den skulde være.

Derefter kom den ærede Minister.... (Munterhed).... det ærede Medlem Hr. Stauning ind paa — ja, jeg beder undskyldte, man værner sig jo gennem flere Aar til det ærede Medlem som Minister, saa en Gang imellem tager man fejl, men vi kommer nok ind i den rigtige Vane, saa vi lærer stadig at kalde det ærede Medlem det ærede Medlem. Hvorfor genoptager Ministeren.... (fornyet Munterhed).... ja, jeg maa gøre ærede Medlemmer opmærksom paa, at jeg citerer det ærede Medlems Spørgsmaal til mig, og det ærede Medlem spurgte: Hvorfor genoptager Ministeren disse gamle Sager? — saaledes lød det ærede Medlems Spørgsmaal, og han kom i denne Forbindelse ind paa Spørgsmaalet om Mælke-Eksporten og hævdede, at gode, solide Befolkningkredse stod bagved Mælke-Eksporten, og han hævdede, at Bankinspektøren ikke kunde gaa rigoristisk frem. Det ærede Medlem har Ret i, at gode, solide Befolkningkredse stod bagved Mælke-Eksporten, og han har ogsaa Ret i, at Bankinspektøren ikke skulde gaa rigoristisk frem mod disse Befolkningkredse; de stod bagved Mælke-Eksporten gennem Mejeriernes Fællesorganisation og hæftede for 2½ Mill. Kr. og ikke for mere. Men det, som det ærede Medlem vil have,